

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Ursache Petru

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

judecând, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de avocatul Lavric Andrei în numele inculpatului Cebotari Serghei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 iulie 2016, în cauza penală în privința lui

Cebotari Serghei Valerii, născut la 26 septembrie 1984, originar și domiciliat în r-nul Briceni, or. Lipcani, str. Libertății, 47.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 14.07.2015 – 02.03.2016;*
2. *Instanța de apel: 27.04.2016 – 06.07.2016;*
3. *Instanța de recurs: 15.09.2016 – 06.12.2016.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Briceni din 02 martie 2016, Cebotari Serghei Valerii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin.(2) lit. c) Cod penal la muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 (două sute patruzeci) ore.

Părții civile Caraion Victor i s-a explicat că este în drept să se adreseze cu acțiune civilă privind încasarea prejudiciului cauzat în sumă de 6000 lei în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat, că Cebotari Serghei în perioada 01.01.2015 - 06.02.2015, având intenția de a sustrage bunurile altei persoane, a pătruns în gospodăria lui Caraion Victor, situată în or. Lipcani, str. Cicalova, 18, de unde a sustras pe ascuns bunuri în sumă totală de 6422 lei, cauzând părții vătămate Caraion Victor o daună în proporții considerabile.

Acțiunile inculpatului Cebotari Serghei Valerii au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 186 alin.(2) lit. c) Cod penal cu indicii calificativi: *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Prima instanță a exclus din învinuire indicele calificativ lit. d) alin.(2) al art.186 Cod penal – cauzarea de daune în proporții considerabile, deoarece partea vătămată nu a prezentat instanței probe, care ar confirma că suma prejudiciului cauzat pentru el este considerabilă.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către partea vătămată Caraion Victor și de procuror prin apel suplimentar.

3.1. În motivarea apelului partea vătămată Caraion Victor a indicat, că nu este de acord cu hotărârea pronunțată, considerând că pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă pentru acțiunile comise, fiindcă nu s-a ținut cont de faptul, că inculpatul anterior a fost condamnat, antecedente penale nu sunt stinse, vina nu a recunoscut, la locul de trai se caracterizează negativ, nu a fost restituit prejudiciul cauzat, iar infracțiunea în cauza dată a săvârșit-o în perioada executării pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Briceni din 11 martie 2011.

La fel, apelantul a considerat, că este incorectă soluția instanței, prin care nu a fost încasat prejudiciul material cauzat în sumă de 6000 lei, indicând că partea vătămată nu a prezentat în instanță careva probe care ar confirma că acest prejudiciu este considerabil pentru el. A menționat, că suma de 6000 lei este pentru el considerabilă, fiindcă la acel moment nu lucra, avea la întreținere doi copii minori.

A solicitat casarea hotărârii primei instanțe pentru blândețea neîntemeiată a pedepsei cu stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse mai aspre.

La cererea de apel partea vătămată a depus acțiune civilă, prin care a solicitat încasarea sumei de 2440 lei de la inculpatul Cebotari Serghei în beneficiul său, reieșind din faptul, că inculpatul i-a cauzat un prejudiciu în sumă de 6000 lei, din care o parte i-a fost restituit. Nu i s-a restituit o cutie de transfer cu costul de 1000 lei și scânduri de lemn în volum de 0,4 m.p., foste în folosință, cu costul de 1440 lei, în total în sumă de 2440 lei, suma pe care a solicitat-o să fie încasată de la inculpat.

3.2. În motivarea apelului suplimentar procurorul a invocat blândețea pedepsei, fiind solicitat condamnarea lui Cebotari Serghei la o pedeapsă mai aspră, ținându-se cont de sentința Judecătoriei Briceni din 11 martie 2011, prin care inculpatul a fost condamnat la 4 ani închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal, cu stabilirea unui termen de probă de 4 ani. Astfel, la data de 12 martie 2015 expira termenul de probă de 4 ani stabilit prin sentință, însă acesta în perioada 01.01.2015-06.02.2015 săvârșește o nouă infracțiune. Potrivit informației prezentate de Biroul Probațiune Briceni, la data de 28 martie 2015 Cebotari Serghei a fost exclus de la evidență.

În atare situație instanța de judecată la aplicarea pedepsei urma să aplice prevederile art. 85 alin.(1) Cod penal, deoarece înainte de executarea completă a pedepsei stabilite prin sentința anterioară, condamnatul a săvârșit o altă infracțiune.

Totodată, a considerat incorectă soluția instanței de fond privind excluderea calificativului „*cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”, fiind invocat faptul, că partea vătămată nu a prezentat probe, precum că suma de 6000 lei pentru el este considerabilă, cu toate că în partea descriptivă fapta este reținută și cu acest calificativ. Făcând referire la prevederile art.126 alin.(2) Cod penal, în datele de identitate a părții vătămate este indicat că nu are un loc de muncă, are la întreținere doi copii minori, iar la audieri a declarat că prejudiciul de 6000 lei pentru el este unul considerabil.

Procurorul a solicitat casarea hotărârii primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Cebotari Serghei să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare. Conform art. 85 Cod penal să fie adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată a sentinței din 11 martie 2011, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 iulie 2016 au fost admise apelul declarat de partea vătămată și apelul suplimentar declarat de procuror, casată hotărârea atacată și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Cebotari Serghei Valerii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin.(2) lit. c) și d) Cod penal la 1 (un) an închisoare.

Conform art. 85 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial de sentințe, s-a adăugat la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Briceni din 11 martie 2011, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani 1 (una) lună închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Măsura preventivă - obligațiunea de nepărăsire a localității în privința inculpatului Cebotari Serghei Valerii a fost schimbată în arest, fiind luat imediat din sala de ședință.

Termenul de executare a pedepsei, calculându-se din data de 06 iulie 2016.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Caraion Victor a fost admisă, dispunându-se încasarea din contul lui Cebotari Serghei Valerii în beneficiul părții vătămate Caraion Victor prejudiciul cauzat în mărime de 2440 (două mii patru sute patruzeci) lei.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Cebotari Serghei Valerii de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. c) și d) Cod penal.

Deși inculpatul nu a recunoscut vina sa în săvârșirea infracțiunii imputate, instanța de apel a indicat, că vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel, precum ar fi:

- declarațiile părții vătămate Caraion V., a martorilor Gladun Gh., Carpenco Gh., Caraion F.;
- procesul-verbal de confruntare din 30.03.2015 între inculpatul Cebotari Serghei și martorul Carpenco Gh. (f. d. 63);
- procesul-verbal de verificare la fața locului din 10.03.2015, conform căruia martorul Carpenco Gh. a arătat locul aflării cutiei de transfer de la autocamionul ZIL 157;
- procesul-verbal de audiere a învinuitului din 11.06.2015, conform căruia Cebotari Serghei, fiind audiat în calitate de învinuit, vina a recunoscut pe deplin și a declarat că, a sustras din ograda lui Caraion V. situată în orașul Lipcani, str. Cicalova, 18, scânduri de lemn foste în folosințe, deoarece nu avea cu ce face focul; metal, prin care era și cutia de transfer de la autocamionul ZIL și alte piese foste în folosință (f. d. 99).

Verificând legalitatea pedepsei stabilite, instanța de apel a menționat, că prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, astfel, incorect i-a stabilit pedeapsă sub formă de muncă neremunerată, deoarece nu a ținut cont de faptul, că inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Briceni din 11 martie 2011 la 4 ani închisoare cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă și la data săvârșirii infracțiunii pe cauza dată – 01.01.2015 – 06.02.2015, nu era executată pedeapsa anterioară, care urma să expire la 12 martie 2015. Astfel, prima instanță urma să aplice prevederile art.85 alin.(1) Cod penal.

În temeiul menționat, instanța de apel a conchis, că aplicarea față de inculpatul Cebotari Serghei a unei pedepse reale cu închisoarea va fi atins scopul pedepsei penale, prin restabilirea echității, corectarea și reeducarea inculpatului, fiind ajutat să se corecteze și făcut să înțeleagă că trebuie să respecte legile și normele de conviețuire socială, având, totodată, și îndatoriri față de colectivitate și sunt supuși numai îngrădirilor stabilite de lege în scopul exclusiv al asigurării recunoașterii și respectului drepturilor și libertăților celorlalți și în vederea satisfacerii cerințelor juste ale moralei, ordinii publice și bunăstării generale într-o societate democratică.

Totodată, instanța de apel a reținut, că prima instanță prin sentința adoptată nejustificat nu s-a expus în latura acțiunii civile înaintate de către partea vătămată privind încasarea prejudiciului material.

În susținerea celor enunțate, instanța de apel a menționat și jurisprudența CEDO, cauza Ernst c. Belgiei (15 iulie 2003), unde Curtea a statuat, în principiu, că „atunci când victima unei infracțiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri. Chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobândirea calității de parte

civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracțiunii, ci și repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit”.

Astfel, la cererea de apel, partea vătămată Caraion Victor a depus acțiune civilă, solicitând admiterea acesteia, cu încasarea prejudiciului cauzat în mărime de 2440 lei, reieșind din faptul că inculpatul Cebotari Serghei i-a cauzat un prejudiciu în sumă de 6422 lei, din care o parte i-a fost restituit, totodată, indicând bunurile nerestituite, precum: o cutie de transfer cu costul de 1000 lei și scânduri de lemn în volum de 0,4 m.p., foste în folosință, cu costul de 1440 lei, în total în sumă de 2440 lei, suma pe care o solicită să fie încasată de la inculpat.

Instanța de apel a considerat, că suma de 2440 lei este prejudiciul cauzat în rezultatul comiterii infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal de către inculpatul Cebotari Serghei, fapt pe care instanța de judecată urma să-l încaseze fără a fi necesar de a fi dovedit, deoarece în calificativul infracțiunii este dispusă suma prejudiciului, pe care inculpatul l-a recunoscut în declarațiile sale în calitate de învinuit.

Instanța de apel, în cumulul circumstanțelor și anume, că inculpatul a comis o infracțiune intenționată, poziția părții vătămate, care solicită stabilirea unei pedepse mai aspre, prezența unei lipse de respect a inculpatului față de partea vătămată, prin faptul că nu și-a cerut scuze sincere de la ea și nu a fost achitat prejudiciu cauzat, precum și scopul pedepsei pentru restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, a considerat că, stabilirea inculpatului a unei pedepse sub formă de închisoare va fi una echitabilă.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Lavric Andrei în numele inculpatului, solicită casarea acesteia, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care să se dispună respingerea apelului și acțiunii civile declarat de partea vătămată Caraion Victor, și apelul suplimentar declarat de procuror, ca fiind tardiv și neîntemeiat.

În susținerea solicitării sale invocă ilegalitatea hotărârii, prin faptul că instanța de apel a judecat apelurile părții vătămate și a procurorului, deși acestea au fost depuse peste termenul legal de 15 zile, cu toate că avocatul inculpatului a invocat tardivitatea acestora, însă instanța de apel nu s-a expus asupra acestui fapt. Mai mult ca atât, partea vătămată nici nu a solicitat repunerea în termen a apelului.

La fel, își exprimă dezacordul său cu soluționarea acțiunii civile de către instanța de apel și menționează, că acțiunea civilă a fost depusă de către partea vătămată în instanța de apel și suma încasată de 2400 lei constă din scândurile foste în folosință – 1440 lei și cutia de transfer în sumă de 1000 lei, care nu i-au fost restituite, și totodată, instanța constată că acestea au fost restituite părții vătămate.

În opinia recurentului, instanța de apel contrar prevederilor legale a admis acțiunea civilă care a fost depusă odată cu cererea de apel.

La data de 19 august 2016 depune cerere, indicând că la data pronunțării deciziei de către instanța de apel, pedeapsa stabilită prin hotărârea primei instanțe sub formă de muncă neremunerată a fost executată la data de 22 iunie 2016, când a

fost exclus de la evidență în legătură cu executarea pedepsei, fiind anexat certificatul eliberat de Biroul de Probațiune Briceni.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocatul în numele inculpatului, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii atacate, ca fiind legală și întemeiată.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează parțial hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

De asemenea, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze parțial, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Instanța de recurs reiterează că potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (4) și (5) al aceleiași norme, prevede că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de drept, asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel, sunt: dacă fapta reținută ori imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele au fost apreciate corect de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care s-ar constata încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

Din materialele cauzei, Colegiul lărgit constată, că inculpatul Cebotari Serghei Valerii a fost pus sub învinuire în baza art. 186 alin.(2) lit. c) și d) Cod penal, însă prima instanță l-a recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin.(2) lit. c) Cod penal la muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 (două sute patruzeci) ore.

Ulterior, instanța de apel, judecând cauza la apelul declarat de partea vătămată și apelul suplimentar declarat de procuror, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și a conchis că, prima instanță corect a ajuns la concluzia că inculpatul Cebotari Serghei Valerii este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, deoarece potrivit cumulului de probe administrate în cauză, cercetate și verificate în instanța de apel s-a constatat că vina acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită pe deplin, însă a considerat că prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, astfel, incorect i-a stabilit pedeapsă sub formă de muncă neremunerată, deoarece nu a ținut cont de faptul că inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Briceni din 11 martie 2011 la 4 ani închisoare cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă și la data săvârșirii infracțiunii pe cauza dată - 01.01.2015 - 06.02.2015, nu era executată pedeapsa anterioară, care urma să expire la 12 martie 2015.

Instanța de recurs consideră, că instanța de apel corect a ajuns la concluzia, că la stabilirea pedepsei inculpatului urma a fi aplicate prevederile art. 85 alin.(1) Cod penal.

Astfel că, argumentele recurentului referitor la faptul, că la pronunțarea deciziei instanței de apel inculpatul a executat pedeapsa stabilită, în speța dată, de prima instanță, sunt neîntemeiate, deoarece certificatul a fost eliberat de către Inspectoratul Național de Probațiune, Biroul de Probațiune Briceni la data de 07 iulie 2016, iar decizia instanței de apel a fost pronunțată la data de 06 iulie 2016 (f. d. 43, vol. II).

Totodată, Colegiul lărgit menționează și faptul că, potrivit hotărârii primei instanțe părții civile Caraion Victor i s-a explicat, că este în drept să se adreseze cu acțiune civilă privind încasarea prejudiciului cauzat în sumă de 6000 lei în ordinea procedurii civile, soluție casată de instanța de apel, care a considerat, că prima instanță nejustificat nu s-a expus în latura acțiunii civile înaintate de către partea vătămată privind încasarea prejudiciului material, deoarece prejudiciul cauzat în rezultatul comiterii infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal de către inculpatul Cebotari Serghei, urma să-l încaseze fără a fi necesar de a fi dovedit, fiindcă în calificativul infracțiunii este dispusă suma prejudiciului.

La fel, se reține, că instanța de apel a dispus încasarea doar a sumei de 2440 lei, care se constituie din bunurile nerestituite - o cutie de transfer cu costul de 1000 lei și scânduri de lemn în volum de 0,4 m.p., foste în folosință, cu costul de 1440 lei, indicând că din prejudiciul cauzat în sumă de 6422 lei, o parte a fost restituită părții vătămate.

Colegiul lărgit menționează, că în conformitate cu prevederile art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale

nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Potrivit dispoziției art. 221 alin. (1) Cod de procedură penală acțiunea civilă în procesul penal se înaintează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești.

Aliniatul 2 al aceleiași norme procesual-penale prevede că acțiunea civilă se înaintează față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

Totodată, Colegiul penal menționează, că potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează și chestiunea, dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă.

Potrivit jurisprudenței CtEDO (*cauza Moreira de Azevedo c. Portugal, 23.10.1990*) Curtea a decis, că atunci când victima unei infracțiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri, chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobândirea calității de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracțiunii, ci și repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit.

În așa mod Colegiul lărgit atestă, că concluziile instanțelor ierarhic inferioare, ce țin de soluționarea acțiunii civile în speță sunt neîntemeiate, deoarece instanța de apel, casând hotărârea primei instanțe a dispus încasarea din contul inculpatului Cebotari Serghei în beneficiul părții vătămate prejudiciul cauzat în mărime de 2440 lei, adică suma bunurilor nerestituite, dar, totodată, se contrazice, indicând în dispozitiv: *„Corpurile delictive - o cutie de transfer de la autocamion „Zil 157” și 11 bucăți de scândură de lemn, transmise părții-vătămate spre păstrare, a considera ca fiind restituite lui Caraion Victor”* (f. d. 14, vol. II.)

Concluziile instanței de apel în partea admiterii acțiunii civile, Colegiul penal o consideră nefondată, deoarece instanța de apel nu a ținut cont de faptul, că prin ordonanța de recunoaștere și atașare la dosar a mijloacelor materialele din 10 martie 2015 au fost recunoscute în calitate de corp delict și anexate la dosar – cutia de transfer de la de la autocamionul „ZIL 157” și 11 bucăți de scândură de lemn (f. d. 37, vol. I), iar prin cererea din aceeași dată partea vătămată Caraion Victor a solicitat restituirea corpurilor delictive menționate mai sus (f. d. 38-39, vol. I), care a fost admisă și în baza ordonanței din 10 martie 2015 corpurile delictive: cutia de transfer de la de la autocamionul „ZIL 157” și 11 bucăți de scândură de lemn, au fost restituite părții vătămată Caraion Victor (f. d. 40, vol. I).

Instanța de recurs consideră, că în asemenea circumstanțe nu este posibilă admiterea pretențiilor înaintate de către partea vătămată, de aceea Colegiul ajunge la concluzia de a lăsa fără soluționare pretențiile părții vătămate Caraion Victor referitor la încasarea prejudiciului material.

Cu referire la alegațiile recurentului privind tardivitatea apelurilor declarate de partea vătămată și procuror, Colegiul lărgit menționează, că potrivit prevederilor art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel, iar alin. (4) al aceleiași norme, prevede, că dacă procurorul, care a participat la judecarea cauzei sau partea vătămată a declarat în termen apel în defavoarea inculpatului, procurorul participant în instanța de apel, în termen de 15 zile de la data primirii de către parte a copieii apelului declarat, poate declara apel suplimentar, în care poate invoca motive adăugătoare de apel.

La fel, se notifică și art. 403 alin.(1) Cod de procedură penală, potrivit căruia apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen, dacă instanța de apel constată, că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Din materialele cauzei, Colegiul lărgit constată, că sentința Judecătoriei Briceni a fost pronunțată la data de 02 martie 2016, fiind primită și luată spre executare de către Biroul de probațiune Briceni la 28 martie 2016 (f. d. 211, vol. I), iar apelul declarat de către partea vătămată Caraion Victor a fost expediat în adresa Curții de Apel Bălți la 06 aprilie 2016, ținând cont de faptul că la solicitarea acestuia din 18 martie 2016, Judecătoria Briceni i-a expediat copia sentinței la data de 25 martie 2016 (f. d. 216, vol. II).

Mai mult decât atât, Colegiul reține faptul, că pe parcursul examinării cauzei penale în prima instanță, partea vătămată a beneficiat de serviciile interpretului, astfel, că instanța urma să expedieze în adresa acesteia traducerea sentinței, ceea ce nu a fost efectuat (f. d. 158; 162; 163-170, vol. I.)

Ulterior, la data de 24 mai 2016 procurorul declară apel suplimentar, considerând că este depus în termen, deoarece la data de 29 aprilie 2016 de către instanța de apel a fost expediată comunicare în adresa Procuraturii de nivelul Curții de Apel Bălți privind examinarea cauzei penale în privința lui Cebotari Serghei în ordine de apel la data de 25 mai 2016 ora 11:40 (f. d. 227, vol. II), însă nu a fost expediată copia apelului declarat de către partea vătămată Caraion Victor.

Astfel, în viziunea instanței de recurs instanța de apel corect a primit spre examinare apelul declarat de partea vătămată și apelul suplimentar declarat de procuror, deoarece erorile instanțelor de judecată nu trebuie puse în sarcina participanților la proces.

Reieșind din cele enunțate supra, Colegiul lărgit conchide, că instanța de apel incorect a soluționat pretențiile părții vătămate Caraion Victor referitor la încasarea prejudiciului material, astfel, ajunge la concluzia, că decizia instanței de apel urmează a fi casată parțial, în latura civilă, rejudecată cauza în această parte și pronunțată o nouă hotărâre, prin care pretențiile părții vătămate Caraion Victor referitor la încasarea prejudiciului material se lasă fără soluționare.

În conformitate cu art. 434, art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de avocatul Lavric Andrei în numele inculpatului Cebotari Serghei, se casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 iulie 2016, în latura civilă, se rejudecă cauza în această parte și se pronunță o nouă hotărâre, prin care pretențiile părții vătămate Caraion Victor referitor la încasarea prejudiciului material se lasă fără soluționare.

În rest, celelalte dispoziții ale deciziei atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **19 ianuarie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Nicolaev Ghenadie

Judecător

Timofti Vladimir

Judecător

Alerguș Constantin